

Nhiều người Mỹ gốc Việt đã mất việc nguy hiểm và chuyển sang tâm lý thù ghét châu Á đang trở lại Mỹ.

Hồng Giang, 38 tuổi, chuyên viên phân tích dữ liệu cho một hãng đầu tư đầu tư số tại thành phố Detroit, Michigan, phía Đông Bắc nước Mỹ. Sau 15 năm nỗ lực, gia đình cô đã biến giấc mơ Mỹ thành hiện thực và căn biệt thự vùng ngoại ô thành phố Detroit, cách công viên biến số và các trung tâm thương mại sang trọng nửa giờ lái xe. Cuộc sống sung túc trôi đi, nhưng không có một ngày đầu tháng 3, khi đang chơi bóng cùng con trong công viên, một nhóm trẻ thiếu niên da trắng 14-16 tuổi đã ném cát vào người cô và nói cay nghiệt: "Virus Trung Quốc. Hãy rút về nước mày đi".

Cô bé 10 tuổi òa khóc, nhìn người đòi vào nhà trong nỗi hoảng loạn bóp nghẹt trái tim người mẹ. Giang đã từng nghe nhìn, nhưng khi nhìn thấy thân thể mình "làn sóng thù ghét" người châu Á như bao người cô cảm thấy đau đớn, phẫn nộ đến vô cùng. Đó là vì những lời nói xúc phạm kia đâm trực tiếp vào con tim thánh thiện, vô tội của con trai cô - đứa trẻ sinh ra và lớn lên trên nước Mỹ, đứa trẻ luật pháp Mỹ công nhận.

Tư nhân hành yêu cầu chuyển đổi báo chí

nhập vào ngôn ngữ của Á tại Mỹ. Tên: L.G.

Trở lại nghi vấn này khu vực tôi trong hai tuần của Giang khi năm trước, tôi nhận được một chân đứng thành phố New York, một người đàn ông vô gia cư đã nhận được một khi cô vừa đi qua kèm theo những lời nói tục tĩu về màu da và chủng tộc châu Á. Giang đã được các nhà báo và chủ nhân của trung tâm về những tình huống gây sốc này. Thứ nhất, có những người bạn và đồng nghiệp người gốc Á còn chia sẻ với cô: “Hãy cúi đầu xuống, đừng lên tiếng. Chỉ cần cúi đầu, chấp nhận và làm tốt việc của mình. Bên sự đàn áp hoàng và yên lặng trên mặt đất này”.

Chỉ cần cúi đầu, chấp nhận và chấp nhận - giọng nói của tôi chú ý đeo bám Giang trong những năm trước tôi sinh ra trên đất Mỹ. Khi tôi vẫn phòng toàn ngôn ngữ của da trắng, Giang luôn tránh câu hỏi về văn hóa và chủng tộc. Cô yêu thích món trà sữa Hong Kong nên luôn dành thời gian buổi trưa đi dạo và mua một cốc trà sữa trân châu đen. Những khi đồng nghiệp người Mỹ hỏi về giọng, cô nói đùa là mua cà phê, chỉ không phải là một người gốc châu Á. Giang chỉ mua những chiếc bánh răng trong các máy, chăm chỉ làm việc mỗi ngày, tích góp thu nhập mỗi tháng. “Những cuộc tranh luận về văn hóa, màu da, sắc tộc hay bất cứ điều gì, chính tôi, tôi đã tránh mặt”, Giang tâm sự.

Khi gia đình Giang chuyển về khu ngoại ô Detroit, cô nhận được một thái độ lạnh nhạt của một số hàng xóm gần gũi công nhân, nhất là khi con họ đến chơi với hai đứa trẻ nhà cô. Những người bạn của cô, một số bạn con trai Giang phản ứng không chấp nhận những vì bạn bè của cô nói “đồ ăn châu Á không mùi”, phát âm “không tiếng”. Thứ nhất, cô bé bạn bè của cô, cô bạn, chỉ vì cái tên và màu da khác biệt trong những người bạn của cô là trẻ em da trắng Mỹ. Sự phân biệt đối xử của những người bạn của cô đã đẩy con trai Giang vào trạng thái lo âu, căng thẳng, ăn kém, ngủ ít, có xu hướng mất tập trung và có xu hướng hung hăng. May thay, người mẹ bạn của cô và kiên trì của cô đã dành thời gian, nỗ lực và tình yêu để kéo con ra khỏi căn phòng tối tăm, giúp cô bé sớm hòa nhập với môi trường mới.

Song, từ đầu năm 2021, những người Mỹ đã chứng kiến một điều khác, bên cạnh COVID-19, đó là làn sóng ngôn ngữ châu Á bị thù ghét. Lần này, Giang không thể “tàng hình” như trước, bởi làn sóng thù ghét đã chạm đến con cô, thứ nhất là cháu chắt sau này, nếu vậy thì không được coi là thiển cận. Năm 2020, chính quyền Mỹ ghi nhận 3.800 hành vi thù ghét và đôi khi là bạo lực với người Mỹ gốc Á. Theo Trung tâm Nghiên cứu về Hate và Chủng tộc của Viện Hàn lâm Khoa học California, San Bernardino, thái độ thù ghét nhập vào ngôn ngữ của Á đã tăng 149% vào năm 2020 so với năm trước.

